

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Tos/32/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6220010080
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6220010080.4

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a JUDr. Jozefa Mikluša, v trestnej veci obžalovaného C. H. stíhaného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), písm. b) Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 1. apríla 2021, o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/30/2020 zo dňa 8. marca 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného C. H. **z a m i e t a.**

Podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. súd písomný sľub obžalovaného **n e p r i j í m a.**

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením sp. zn. 3T/30/2020 zo dňa 8. marca 2021 samosudca Okresného súdu Veľký Krtíš podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosti obžalovaného zo dňa 23.2.2021 podanej obhajcom JUDr. Jozefom Školníkom a zo dňa 28.02.2021 podanej osobne obžalovaným o prepustenie z väzby na slobodu zamietol. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. súd u obžalovaného väzbu nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu podal obžalovaný priamo do zápisnice o jeho výsluchu zo dňa 8. marca 2021 sťažnosť, ktorú písomne doplnil prostredníctvom obhajcu podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 10. marca 2021, ako aj svojím podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 15. marca 2021. V sťažnosti v podstate namietal, že jeho väzba je vzhľadom na všetky okolnosti doteraz známe a najmä na fakt, že samotná poškodená tým, že sa nezúčastňuje pojednávaniu, neprimerane dlhá. Poukázal na svoj dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav, pričom uviedol, že možnosti liečby vo väzbe sú vzhľadom na pandémiu COVID 19 prakticky nulové. Dôvodil, že to, že samotná poškodená sa snažila vyhľadávať a kontaktovať obžalovaného svedčí podľa neho o tom, že intenzita tzv. zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby v zmysle § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. nebola vysoká. Poukázal na to, že k podaniu trestného oznámenia poškodenú G. ju primáli príslušníci polície a bola to jej dcéra V. Q., ktorá od začiatku spoluzitia obžalovaného nemala rada. Poškodená G. iniciovala zrušenie zákazu približovania sa obžalovaného k jej osobe. Akcentoval, že dôvodom útekovvej väzby nemôže byť len všeobecné zistenie, že obvinený má jazykové znalosti (maďarský jazyk) a má i väzby v Maďarsku. Namietal, že ďalšie trvanie väzby by bolo u obžalovaného nezákonné, nakoľko by bolo založené na porušovaní práv obvineného. Obžalovaný vo svojej sťažnosti ďalej poukázal na to, že po prepustení z väzby na slobodu sa bez problémov dostavoval na súdne pojednávania, nepáchal trestnú činnosť, nikoho neovplyvňoval. Poukázal na výpoveď poškodenej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 8.3.2021 kde uviedla, že obžalovaného má rada. Uviedol, že v prípade jeho prepustenia z väzby na slobodu sa chce zamestnať, dať si do poriadku podlžnosti voči zdravotnej poisťovni, dať sa dokopy po zdravotnej stránke, byť nápomocný svojej rodine a žiť usporiadaným životom. Na základe uvedeného

navrhol, aby bolo napadnuté uznesenie okresného súdu zrušené a aby bol prepustený z väzby na slobodu.

Podľa § 192 ods. 1/ písm. a/, b/ Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle uvedeného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného nebola podaná dôvodne.

Uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 0Tp/201/2019 zo dňa 20. decembra 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5Tpo/1/2020 zo dňa 7. januára 2020 bol obvinený C. H. vzatý do väzby z dôvodov § 71 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. Väzba obvineného nebola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka. Uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 0Tp/201/2019 zo dňa 20. januára 2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5Tpo/8/2020 zo dňa 28. januára 2020 bola žiadosť obvineného o prepustenie z väzby na slobodu zamietnutá a jeho väzba nebola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka. Následne uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 0Tp 201/2019 z 24. februára 2020 bola žiadosť obvineného o prepustenie z väzby na slobodu zamietnutá, písomný sľub obvineného nebol prijatý a väzba nebola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka. Uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 0Tp/201/2019 zo dňa 6. apríla 2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5Tpo/28/2020 z 21. apríla 2020 bola žiadosť obvineného o prepustenie z väzby na slobodu zamietnutá.

Dňa 29. apríla 2020 pod sp. zn. Pv 492/19/6610-95 na neho podal prokurátor Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš na Okresný súd Veľký Krtíš obžalobu pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), písm. b) Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je v nej uvedené.

Uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/30/2020 zo dňa 8. júna 2020 bola žiadosť obvineného o prepustenie z väzby na slobodu zamietnutá, pričom podľa § 238 ods. 4 Tr. por., bol obvinený ponechaný vo väzbe z dôvodov § 71 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4Tos/62/2020 zo dňa 25. júna 2020 bolo zrušené uznesenie Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/30/2020 zo dňa 08. júna 2020 a obžalovaný bol prepustený z väzby na slobodu. Podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. ako náhradu väzby krajský súd prijal písomný sľub obvineného zo dňa 08.06.2020. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako náhradu väzby nariadil nad obvineným dohľad probačného a mediačného úradníka bez kontroly technickými prostriedkami. Dosiahnutie účelu väzby bolo posilnené obmedzeniami a povinnosťami podľa § 82 ods. 1 písm. a/, f/, h/, j/ Tr. por. , a to zákaz vycestovania do zahraničia, povinnosť pravidelne sa dostavovať pred probačného a mediačného úradníka Krajského súdu v Banskej Bystrici s miestom výkonu na Okresnom súde Veľký Krtíš s tým, že prvýkrát je povinný sa dostaviť pred probačného a mediačného úradníka v lehote 3 pracovných dní od jeho prepustenia z väzby v úradných hodinách, zákaz úmyselne sa priblížiť k poškodenej V. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXX, t.č. B. č. XXX a k maloletej I.F. nar. XX.XX.XXXX, na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, zákaz kontaktu s poškodenou V. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXX, t.č. B. č. XXX a s maloletou I.F. nar. XX.XX.XXXX, v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami. Podľa § 80 ods. 2 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť oznámiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu, ktorý vedie konanie, každú zmenu miesta pobytu.

Uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/30/2020 zo dňa 20. augusta 2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4Tos/92/2020 zo dňa 03. septembra 2020 bol obžalovaný podľa § 71 ods. 3 Tr. por. s dôvodov uvedených v písm. a), b), c) Tr. por. vzatý do väzby. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. súd u obžalovaného väzbu nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka. Väzba začala plynúť dňom 20. augusta 2020 o 12.37 hod a vykonáva sa v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica. Následne obžalovaný požiadal o prepustenie z väzby na slobodu, pričom prvostupňový súd o nej rozhodol uznesením sp. zn. 3T/30/2020 zo dňa 21.12.2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4Tos/2/2021 zo dňa 21. januára 2021 tak, že žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu zamietol. Napokon obžalovaný požiadal aj prostredníctvom svojho obhajcu opakovane o prepustenie z väzby na slobodu, pričom súd rozhodol sťažnosťou napadnutým uznesením.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu v rozsahu zodpovedajúcom rozhodnutiu o väzbe obžalovaného konštatuje, že v prejednávanej trestnej veci boli získané dôkazy, na základe ktorých po ich vzájomnom hodnotení jednotlivito aj v ich súhrne možno aj v tomto štádiu trestného konania dospieť k dostatočnej miere dôvodnosti podozrenia, že obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti podľa obžaloby. Krajský súd v zhode s úsudkom okresného súdu konštatuje, že od rozhodnutia o vzatí obžalovaného do väzby aj jeho opakovaného vzatia do väzby nedošlo k zmene dôkaznej situácie v prospech obžalovaného v takej miere, ktorá by spochybnila opodstatnenosť jeho väzby podľa ust. § 71 ods. 3 písm. a, b, c/ Tr. por. Naopak, ďalšími zistenými skutočnosťami a zabezpečenými dôkazmi vrátane tých, ktoré boli zadovážené po predchádzajúcich rozhodnutiach súdov, sa posilnilo podozrenie, že uvedeného skutku naplňajúceho zákonné znaky vyššie uvedeného trestného činu sa mal dopustiť obžalovaný, čím sú materiálne podmienky jeho väzby naďalej zachované. Pokiaľ obžalovaný namietal, že doposiaľ zabezpečené dôkazy spochybňujú právnu kvalifikáciu skutku tak, ako je uvedené v obžalobe, krajský súd mu dáva do pozornosti skutočnosť, že vo veci boli doposiaľ zabezpečené skupiny dôkazov, ktoré sú a naďalej budú predmetom dokazovania na nariadenom hlavnom pojednávaní. V danom štádiu konania a pre potreby rozhodovania o väzbe je zásadná tá skutočnosť, že je dôvodné podozrenie, že skutok sa ako taký stal, že tento je trestným činom a že sa ho mal dopustiť práve obžalovaný. Námietky sťažovateľa, ktorými spochybňuje dôvodnosť jeho trestného stíhania, tak nateraz nie sú dôvodné. Krajský súd opakovane zdôrazňuje, že pri rozhodovaní o väzbe súdy nerozhodujú o vine, resp. nevine obžalovaného, ale posudzujú len to, či v danom štádiu trestného konania zistené skutočnosti dostatočne odôvodňujú podozrenie, že konkrétna osoba je páchatelom skutku, ktorý má byť trestným činom.

Ani na konkrétnych dôvodoch väzby sa doposiaľ nič nezmenilo, sú rovnaké tak, ako ich ustálil okresný súd, keď rozhodoval o opätovnom vzatí obžalovaného do väzby. Naďalej trvá dôvodná obava, že obžalovaný ujde, alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu, alebo trestu, bude pôsobiť na svedkov, alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, ako aj dôvodná obava, že bude v trestnej činnosti pokračovať. Z hľadiska posudzovania obavy podľa § 71 ods. 3 písm. c) Tr. por. sú relevantné tak závažnosť, charakter a okolnosti stíhanej trestnej činnosti, ako aj osoba obžalovaného, ktorý bol doposiaľ už 14. krát súdne trestaný, vo všetkých prípadoch za úmyselnú trestnú činnosť. Krajský súd opakovane akcentuje a dôkazne upozorňuje na svoje prvotné dobrodenie, keď obžalovaného prepustil z väzby na slobodu, avšak obžalovaný opakovane vyhľadal poškodenú, stretával sa s ňou, a teda svojím konaním nedodržiaval stanovené povinnosti a obmedzenia, čím ich porušil a došlo k jeho opätovnému vzatiu do väzby, pričom krajský súd neveril jeho tvrdeniu, že nebude pokračovať v páchaní trestnej činnosti, a to najmä vo vzťahu k poškodenej. Keďže okresný súd napadnuté uznesenie podrobne odôvodnil a krajský súd sa s dôvodmi uvedenými na stranách 3 a 4 v plnom rozsahu stotožnil, na odôvodnenie napadnutého uznesenia v podrobnostiach poukazuje, keďže opakovať správne a podrobné dôvody zákonného rozhodnutia by bolo nadbytočné.

Pokiaľ ide o dôvod väzby podľa § 71 ods. 3 písm. b/ Tr. por., tento je u obžalovaného preukázateľne daný najmä v dôsledku toho, že obžalovaný je druh poškodenej s ktorou žil v spoločnej domácnosti. Krajský súd opakovane, ako vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí akcentuje, že podľa znaleckého posudku č. 22/2020 v správaní poškodenej možno konštatovať známky týranej osoby v kontexte naučenej bezmocnosti (prijatie a podriadenie sa nevhodnému správaniu obžalovaného), pričom má tendenciu obvineného chrániť, a teda podľa úsudku krajského súdu poškodená z hľadiska svojho psychického stavu nie je schopná kontaktom s obvineným zabrániť a preukázateľne sa jeho požiadavkám nevie ubrániť, pričom následne sa mu v zmysle týchto požiadaviek podvolí. Za takto ozrejmených skutočností je aj podľa názoru krajského súdu naďalej dôvodnou obava, že v prípade ponechania na slobode by obvinený mohol pôsobiť na poškodenú, prípadne na iných svedkov, čím by maril objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie. Krajský súd konštatuje, že neuniklo jeho pozornosti, že vzhľadom na priebeh súdneho konania je tento väzobný dôvod čiastočne zoslabnutý, pričom by bolo vhodné do budúcnosti zvážiť dôvod existencie tohto väzobného dôvodu, avšak dokazovanie vo veci nie je ukončené, a preto reálnosť existencie obavy v zmysle § 71 ods. 3 písm. b) Tr. por. tu nateraz existuje. Vo vzťahu k dôvodu väzby podľa § 71 ods. 3 písm. a) Tr. por. krajský súd opakovane poukazuje na to, že v prípade preukázania viny obvinenému hrozí trest odňatia slobody 7 až 15 rokov. Z obsahu trestného spisu je zrejmé, že obvinený má ako správne konštatoval prvostupňový súd vytvorené väzby v zahraničí, konkrétne v Maďarsku, kde v minulosti pracoval, pričom je jazykovo zdatný. Na základe uvedených zistení je v dostatočnej miere dôvodnou obava, že obvinený v prípade prepustenia na slobodu ujde alebo sa bude skrývať, aby sa vyhol trestnému stíhaniu, prípadne trestu, čím je u neho daný dôvod tzv. útekovej väzby.

Krajský súd sa tiež stotožnil s rozhodnutím samosudcu, keď tento v zmysle § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. jeho väzbu nenahradil dohľadom probačného a mediáčného úradníka. V tejto súvislosti aj krajský

súd dospel k záveru, že v posudzovanom prípade u obžalovaného nie je možné účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka, a to s ohľadom na povahu prejednávaneho prípadu, berúc do úvahy závažnosť, charakter a okolnosti stíhanej trestnej činnosti, ako aj s prihliadnutím na osobu obžalovaného, ktorý spôsobom svojho doterajšieho života nedáva záruku, že by dodržiaval podmienky probačného dohľadu. Z rovnakých dôvodov neprichádza do úvahy nahradenie jeho väzby písomným sľubom, ktorý jednak nespĺňa formálne náležitosti vyžadované ust. § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por., ako aj s poukazom na predchádzajúce dobrodenie krajského súdu, ktoré obžalovaný zmaril svojím prístupom, pričom ani kombinácia uvedených procesných inštitútov by nebola na nahradenie väzby dostatočná. Vzhľadom na uvedený záver o nemožnosti nahradenia väzby procesnými inštitútmi v zmysle § 80 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. sa krajský súd ďalej nezaoberal možnosťou uloženia obžalovanému primeraných povinností a obmedzení a nariadením ich kontroly technickými prostriedkami, a teda rovnako ako okresný súd nevykonával šetrenie, či sú na využitie týchto prostriedkov u neho splnené zákonné podmienky.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto senát Krajského súdu v Banskej Bystrici v súlade s ustanovením § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol sťažnosť obžalovaného ako nedôvodnú.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.